

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum participare cum excommunicato in casibus no[n] concessis semper
sit peccatum mortale? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Iudæo, non est excommunicatus. Ergo nec ille quæ participat excommunicato Christiano.

¶ 2 Præterea, Si ille qui participat alicui excommunicato sit excommunicatus, eadem ratione qui participat participanti, erit excommunicatus: & sic in infinitum procedetur, quod videtur absurdum. Ergo non est excommunicatus, qui excommunicato participat.

SED contra est, quod excommunicatus est positus extra communionem. Ergo qui ei communicat, à communionem Ecclesiæ recedit: & sic videtur, quod sit excommunicatus.

RESPONDEO dicendum, quod excommunicatio potest in aliquem ferri dupliciter. Aut ita quod ipse sit excommunicatus cum omnibus ei participantibus: & tunc non est dubium quod quicumque participat ei, est excommunicatus maiori excommunicatione. Aut est excommunicatus simpliciter: & tunc aut participat aliquis ei in crimine, præbendo ei consilium, auxilium, aut fauorem; & sic iterum est excommunicatus maiori excommunicatione. Aut participat in alijs, sicut in verbo, vel in osculo, vel in mensa: & sic est excommunicatus minori excommunicatione.

Ad primum ergo dicendum, quod Ecclesia non ita intendit corrigere infideles, sicut fideles, quorum cura sibi incumbit: & idèd non ita ardet à communionem infidelium, sicut à communionem fidelium illorum, quos excommunicat, super quos habet aliquam potestatem.

Ad secundum dicendum, quod excommunicato minori excommunicatione licet communicare: & sic excommunicatio non transit in tertiam personam.

ARTIC. III.

Utrum participare cum excommunicato in casibus non concessis, semper sit peccatum mortale?

93

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod participare cum excommunicato in casibus non concessis, semper sit peccatum mortale. Quia De-

O 2 cret.

q. 22. a. 1.
et q. 1a
et ibid.
citatis.

in lib. 1. decret. tit. 40. de his, quæ vi metusve causa fiunt, c. 5. sacri. cretalis * quædam respondet, quod propter metum mortis non debet aliquis excommunicato communicare: quia aliquis debet prius subire mortem, quam mortaliter peccet. Sed hæc ratio nulla esset, nisi participare cum excommunicato semper esset peccatum mortale. Ergo, &c.

¶ 2 Præterea, Facere contra præceptum Ecclesiæ, est peccatum mortale. Sed Ecclesia præcipit, quod excommunicato nullus communicet. Ergo participare cum excommunicato, est peccatum mortale.

¶ 3 Præterea, Nullus arcetur à perceptione Eucharistiæ pro peccato veniali. Sed ille qui participat excommunicato in casibus non concessis, arcetur à perceptione Eucharistiæ, quia incurrit minorem excommunicationem. Ergo participans excommunicato in casibus non concessis, peccat mortaliter.

¶ 4 Præterea, Nullus debet excommunicari maiori excommunicatione, nisi pro peccato mortali. Sed aliquis secundum iura potest excommunicari maiori excommunicatione, propter hoc quod excommunicato participat. Ergo participare excommunicato, est peccatum mortale.

SED contra, A peccato mortali nullus potest absolvi, nisi super eum habeat iurisdictionem. Sed quilibet sacerdos potest absolvi a participatione excommunicatis. Ergo non est peccatum mortale.

¶ Præterea, Pro mensura peccati debet esse poenitentia. Sed pro participatione excommunicationis secundum communem consuetudinem, non imponitur poena debita mortali peccato; sed magis debita veniali. Ergo non est peccatum mortale.

RESPONDEO dicendum, quod quidam dicunt, quod quodcumque aliquis participat excommunicato, vel verbo, vel quocumque dictorum modorum, secundum quos ei communicare non licet, peccat mortaliter, nisi in casibus à iure exceptis. Sed quia hoc videtur valde graue, quod homo pro verbo leui quo excommunicatum alloquitur, mortaliter

11 q. 3. c. 40
Nemo
ut habeatur
11. q. 3. c. 3. 4.
16. 17. 18
19. 20. 26
28. c. c.
107.
Deut. 25.
* citata.
in corp.
ar. præc.
ut habeatur
11. q. 3. c. 100.
c. 101. et
102. et li.
5. decret.
tit. 39. c.
31. in ar.
gum. 1.

taliter
quem
queret
semper
mine i
Eccles
Ad p
loquitur
quod si
li, quan
poteft
debet p
ter; ita
bit, qu
Ad se
se dire
quimos
sicut cor
tem parti
peccat v
Ad ter
qua culp
paret in
quando
tur, infe
Ad qu
excomm
cipare e
propter
iura *.
De abf
D Ein
co
Cir
Primo
suum

taliter peccet, & multis excommunicantes laqueum damnationis injecerent; quod in eos retorqueretur: idè alijs probabilius videtur, quod non semper peccet mortaliter, sed solum quando in crimine illi participat, vel in diuinis, vel in contemptu Ecclesie.

Ad primum ergo dicendum, quod Decretalis * illa loquitur de participatione in diuinis. Vel dicendum, quod similis ratio est de peccato mortali & de veniali, quantum ad hoc, quod sicut peccatum mortale non potest bene fieri, ita nec veniale: & idè sicut homo debet prius sustinere mortem, quàm peccet mortaliter; ita etiam quàm peccet venialiter, illo modo debet, quo debet veniale vitare.

* Ioris cõ
natis in
arg. 4
lib. 5. dec.
tit. 39. c.
30.

Ad secundum dicendum, quod præceptum Ecclesie directe respicit spiritualia, & ex consequenti, legitimos actus: & idè qui communicat ei in diuinis, facit contra præceptum, & mortaliter peccat. Qui autem participat ei in alijs, facit præter præceptum, & peccat venialiter.

Ad tertium dicendum, quod aliquis etiam sine aliqua culpa quandoque ab Eucharistia arcetur: sicut patet in suspensis, vel interdictis; quia tales pœnæ quandoque alicui pro culpa alterius, quæ in eis puniuntur, inferuntur.

Ad quartum dicendum, quod quamuis participare excommunicato, sit peccatum veniale; tamen participare ei pertinaciter, est peccatum mortale: & propter hoc potest aliquis excommunicari secundum iura *.

QVÆST. XXIV.

De absolute ab excommunicatione, in tres articulos diuisa.

Deinde considerandum est de absolute ab excommunicatione.

¶ Circa quod tria quærentur.

¶ Primo, vtrum quilibet sacerdos possit subditum suum ab excommunicatione absoluere?

O 3 ¶ Se-